

КОК.бр.2421/11

ЗАВРШЕН ЗБОР

Од одбраната на обвинетиот ЛЈУБЕ БОШКОВСКИ од Скопје

Адвокат Наков Донче од Штип

Од Адвокатско друштво Наков и Бошков Штип

Почитуван Совету,

Почитувани колеги Бранители и

Почитуван Застапнику на обвинението

Обраќајќи се до почитуваниот Судски совет со почит за спроведениот Главен претрес, но не и во целост законитото спроведување на постапката поради грубите кршење на правата на обвинетиот кои му припаѓаат со Закон и Устав, во текот на овој Главен претрес, во името на обвинетиот, одбраната на обвинетитот Љубе Бошковски имајќи ги предвид сите изведени докази во корелација (и по анализа) со иницијалниот обвинителен акт како и анализа на истиот даден во завршен збор на ОЈО му предлага на советот да донесе пресуда со која обвинетиот Љубе Бошковски ќе го ослободи од обвинение согласно член 368 ст.1,т.1 и т.3 од ЗКП бидејќи не се докажа во текот на претресот дека обвинетиот го сторил делото за кое се обвинува. Наспроти тезите на Јавното обвинителство дадени во обвинителниот акт и нивната анализа на доказите изведени во текот на претресот одбраната на обвинетиот Љубе Бошковски трудејќи се да го следи хронолошки и аналитички

Обвинителниот акт и завршниот збор на јавниот обвинител, образложувајќи го предлогот за ослободителна пресуда со своја анализа на доказите и сопствени заклучоци во овој завршен збор ќе го убеди советот во оправданоста на предлогот и недокажаност на обвинението.

Во договор со останите адвокати-бранители како дел од тимот на одбраната на обвинетиот Љубе Бошковски прафатив да дадам увод во завршниот збор кој ќе преставува една целина со завршните зборови на останатите бранители во контекст на одбраната без намера да се повторуваме во ставовите, а со цел да се покријат сите аспекти правно формални и материјално правни и пред се фактички во нашиот напор и прокламирање на ставови доволно правно и низ доказите поткрепени за да го убедат ценетиот суд и да го поткрепат нашето барање за ослободителна пресуда од погоре.

За да не се повторувам, барам интегрално на овој мој завршен збор судот да ги има предвид и да ги цени при донесување на пресудата сите наши забелешки и приговори истакнати во текот на Главниот претрес, писмените поднесоци и барањата содржани во истите, како и правната елаборација и ставови на кои се повикувавме во своите изјави дадени на записник од Главниот претрес.

Не толку често во правната пракса се среќавам со можноста во еден процес одбраната на обвинетиот, поточно нападот на обвинителниот акт од аспект на неговата правна конструкција, да биде целосно јасен и недвосмислен за одбраната, поради формално правни недостатоци на истиот, кои за воља на вистинита ги наговестив во приговорот на истиот од 16.08.2011, но кои Кривичниот Совет во својата одлука тогаш не ги согледа, и да бранам теза пред судот дека истиот онаков каков што ние е даден во неговиот иницијален вид како КО. бр.890/2001 од 18.07.20011 воопшто не е правно поставен да врз основа на истиот судот го огласи обвинетиот Љубе Бошковски за виновен. А според таков акт се водеше целата постапка без никаква измена на истиот.

Ова го тврдам како во поглед на неговата изразита внатрешна контрадикторност, а најмногу пред се поради постоењето на правна квалификација на која претендира ОЈО, со обвинение за едно исто дејствие за

кое ОЈО претендира дека е противзаконито, да се одговара за две кривични дела кои едно со друго според одбраната не можат да постојат паралелно.

Понатаму во завршниот збор ќе дадам и анализа од аспект на незаконита примена на ПИМ мерките и доказите кои произлегуваат од истите за која одбраната смета дека е целосно незаконита и спротивна на основните човекови права на обвинетиот прифатени со Меѓународни конвенции и договори кои поради нивната ратификација се дел од домашното право и како такви и те како судот треба да ги почитува, но за жал целосно ги игнорира во текот на постапката и секако на крај од аспект на анализа на самите посочени кривични дела од обвинителниот акт, нивната наводна поврзаност со бланкетни норми кои се нафрлани како гол декор само да се задоволи формата без суштинска поврзаност на тие бланкетни норми со статусот на обвинетиот во време на извршување на кривичните дела.

Но да одиме по ред..

Она што навистина во текот на мојата пракса, а се потврдува и во овој случај, ме фрапира и ми смета пред се како правник, е целосното, и без ни една измена во текстовите, следење на ставовите на органите на прогон од страна на застапниците на Јавната тужба во поглед на правната квалификација на делата кои се ставаат на товар на обвинетите во постапките, во конкретниот случај со обвинетиот Љубе Бошковски, која е дадена во кривичната пријава, која ја следи барањето за спроведување на истрага, и која на крај е преточена во Обвинителен акт без ни една измена, барам една записка да се изменеше, а не правна квалификација. Иако имаме цел процес зад себе со анализи и приговори на одбраната кон комплетниот начин на водење на постапката, анализа на доказите и забелешки кон истите, забелешки кон примената на ПИМ мерки, заеднички став на одбраната и ОЈО даден на записник да се сослуша загрозениот сведок сето тоа не најде никаков правен одраз на крутиот и во ништо променет став на ОЈО како во поглед на правната квалификација, така и во поглед на доказите и законитоста на нивното обезбедување.

Заедничка цел на сите нас кои сме учесници во постапката на чело со Почитуваниот Совет, е да го почитуваме Законот и да дојдеме до вистината. На тоа не обврзуваат основните начела на постапката.

Во текот на целиот процес во име на обвинетиот барав и сега барам само и само да се почитува законот. Кога велам Законот мислам на целиот корпус закони и правни норми, со кои се регулира постапката на судење и обезбедување на доказите, примена на ПИМ мерките, самиот КЗ, законите од кои ОЈО ги црпи бланкетните норми за да им даде тежина на посочените кривични дела од правната квалификација во Обвинителниот акт, и пред се Мегународните прифатени и ратификувани Конвенции и договори со кои се регулираат основните човекови права на обвинетиот кои за жал беа заборавени во оваа постапка.

А токму законите во поглед на ставовите на ОЈО од Обвинителниот акт врзано за утврдената судска пракса и теоретска мисла во Р.Македонија и неговата примена барем досега ми дава за право да претендирам на ослободителна пресуда.

Низ неколку групи на основни правни прашања ќе се обидам да ја наметнам мојата теза од погоре, на начин кој го сметам за подобен сликовито и поврзано да Ве увери ценет Совету во моите ставови и тези.

Кон правната квалификација дадена во обвинителниот акт.

Иако навидум тргнувам по обратен редослед од оној на кој вообичаено сме научени да го следиме при давање на завршен збор, сепак ваквиот став во целост го сметам за оправдан и сметам дека токму од оваа појдовна точка и нејзина анализа ќе ја соборам правната теза на ОЈО и пред се ќе ја покажам правната несоодветност на ваквиот обвинителен акт да може воопшто да биде подлога за да на основа на истиот се даде било каква осудителна пресуда, со препорака на судечкиот Совет да внимава во пресудата на идентитетот на обвинителниот акт со петитумот на пресудата, кој за жал кај нас преставува само препишување. А тоа е законска обврска на судот.

Јас барам да ме сослушате, прочитате и доколку сметате дека моите тези се погрешни да ми ДАДАТЕ ОДОГОВОР зошто евентуално би имале друг став од мојот, и сето тоа да го поткрепите со одредби од Закон на кои јас претендирам и ќе Ви ги посочам поименично во текот на мојот завршен збор.

Стр.2 правна квалификација на делата кои наводно ги сторил обвинетиот Љубе Бошковски:

Цитирам целосно,

„Со кои дејствија обвинетиот Љубе Бошковски сторил кривично дело Злоупотреба на средства за финансирање на изборната кампања по член 165-а ст.1 од КЗ и кривично дело Злоупотреба на службена положба и овластувања по член 353 ст.4 во врска со ст.3 и ст.1 од КЗ.,,

Сметам дека не е можно ниту правно дозволено овие две кривични дела да бидат едно покрај друго ставени како правна квалификација бидејќи едното го апсорбира другото.

За да ме разберете кои ми се ставовите, и пред се правната теза и поткрепена низ теоријата на правото во Р.Македонија, ќе се навратам на генеза на кривичните дела против службената положба кои кај нас прв пат се инкриминирани со посебен Закон за кривични дела против службената должност од 1948.

Во 1951 година се инкорпорираат во КЗ и од тогаш до денес се дел од КЗ, и не постојат во поставеноста и профилот на овие кривични дела во посебниот дел, посебни промени. Кај нас е прифатено да постојат и посебни кривични дела чии извршители се службени лица, кои не се во главата во која спага класичното дело на Злоупотреба од членот 353 на актуелниот КЗ, кои се разликуваат по објектот на заштита, но во суштина се дела што значат злоупотреба на службени, јавни и други овластувања.*(Во овој дел, а и понатаму како извор на теоретските ставови кои ги прокламирам е користен

учебник Кривично право на академик Владо Камбовски-Посебен дел. Како и посебно изградени ставови Ана Гарачиќ судија на Врховниот суд на Р.Хрватска)

Ако се земе дека и двете кривични дела на кои претендира ОЈО почнуваат со зборот или дејствието „Злоупотреба,,се прашуваме дали првото кривично дело од членот 165-а не преставува специјален облик и начин на извршување на основниот вид на кривичното дело од чл.353 од КЗ или пак друга правна теорија вели дека кривичното дело од чл.353 како општо облик и со потешки предвидени казни го апсорбира она кривично дело од членот 165-а од КЗ. Судот треба овде и те како да заземе свој став и низ пресудата да не дозволи ова да помине.

Она што правната теорија во Р.Македонија го има прифатено е дека:

Злоупотреба на службената положба и овластувања предвидена во членот 353 на КЗ е општ облик на делото и дека во КЗ постојат повеќе ПОСЕБНИ ОБЛИЦИ на ова кривично дело.Општото кривично дело од член 353 во однос на сите посебни облици на извршување на ова кривично дело има СУПСИДИЈАРЕН КАРАКТЕР и се применува само и само кога нема посебно определено кривично дело за злоупотреба-што во овој случај постои и го дерогира општото кривично дело. Напоменувам уште еднаш:Стегот на вака поставените кривични дела е ИСКЛУЧЕН.

Доколку се утврди постоење на некое од посебните кривични дела(како во нашиот случај делото од член 165-а на КЗ) тогаш дејствијата на наводниот починител на кривичното дело, во конкретниот случај обвинетиот Љубе Бошковски треба правно да се квалификуваат само и само по тоа посебно кривично дело кое е лекс специјалис во однос на Злоупотреба на службена положба и овластување како општо дело.

Несоодветноста на правната квалификација е евидентна и во целосна колизија со правната пракса и теорија.

Ставот на одбраната е дека правно формално кај Обвинителниот акт може да е претендира само и само на едно кривично дело, бидејќи почитуваниот колега обвинител воопшто не ги поосочува одредбите од КЗ (а што е негова обврска како и товарот на докажување), кои се всушност право на обвинетиот да му се суди според одредби за стек на кривични дела, што правно теоретски во овој случја воопшто не е ниту можно да се претендира.

Бидејќи ОЈО зазел став за секое од делата самостојно да се суди, а не во стек (кој не е можен) или само за едно дело одбраната смета дека ваквиот став на ОЈО е незаконит и правно формално неодржив посебно ако се земе предвид дека ОЈО не ги врзува поединечните дејствија на извршување ниту по време, ниту по место, а најмалку по начин на извршување за поединечните кривични дела на кои претендира обвинетиот да биде огласен за виновен.

И најбитно од се ОЈО во обвинителниот акт за двете дела за кои бара обвинетиот да биде осуден вели дека ги сторил од позиција на Претседател на политичка партија.

Ваквиот став на ОЈО многу ме потсеќа на приказната за Храбриот кројач кој се еден удар убил седум муви, овде претензиите се со еден удар две кривични дела за исто дејствие или дејствија ако сакате.

Посебно барам овој дел од правната елаборација на одбраната да го имате во целосна поврзаност со делот кој се однесува на бланкетните норми на кои претендира ОЈО во обвинителниот акт.

Кон статусот на обвинетиот Љубе Бошковски како Претседател на партија вистина ви обвинителниот акт .

Сега доаѓам на почетокот на обвинителниот акт иако почнав од крајот за да дојдам до поентата дека воопшто е невозможно на вака поставен обвинителен акт да се донесе осудителна пресуда.

Првата реченица од обвинителниот акт гласи:

„Како Претседател на политичката партија Обединети за Македонија во периодот од 12.04.2011 година до 06.06.2011 година, искористувајќи го своето службено овластување како претседател на политичка партија и како фактички организатор на изборна кампања на политичката партија за парламентарните избори во 2011 година,,

Ова е делот каде се прокламирани ставовите на ОЈО за тоа со каков статус Обвинетиот Бошковски го сторил делото.

Ова е внатрешната контрадикција која ја наговестив во уводот на мојот завршен збор и која не е во корелација ниту потврдена од изведените докази кои таксативно и поимнично ќе ги врзам за овој дел од одбраната во делот на завршниот збор кога ќе зборам за фактичката положба.

Се поставуваат три прашања кои пред се се врзани за првиот дел на мојата елаборација за правната квалификација.

1. Дали Љубе Бошковски и двете дела од правната квалификација ги сторил како Претседател на Политичка партија и фактички организатор на политичка кампања?

2. Дали едното дејствие го сторил како Претседател на политичка партија (она од член 353 од КЗ), а другото како фактички организатор на политичка кампања (она од член 165-а на КЗ)?

3. Што преставува терминот „фактички организатор на политичка кампања „и од кој закон истиот е цитиран како таков?

Вака дадениот статус на обвинетиот, врзан за дејствијата на извршување, а најмногу од се за времето на извршување на кривичните дела, поточно за

поединечните дејствија врзани за време на извршување, е целосно непрецизано во обвинителниот акт, поточно:

-кое дејствие на извршување од која позиција т.е со кој статус го презел обвинетиот, дали го имал тој статус т.е двата статуса во текот на целиот период.

Оваа непрецизност на петитумот на обвинителниот акт е посебно нагласена од одбраната бидејќи идентитетот на пресудата со петитумот на обвинителниот акт како правно прашања е дилема за судот, и не смее судот да интервенира во тој дел што е познато во правната теорија и пракса.

Прашањето кое се наметнува е како судот во пресуда без да го измени идентитетот на обвинителниот акт во петитумот на сопствената пресуда со вака непрецизно дадени позиции ќе го осуди обвинетиот.

Практиката покажува дека судовите при осудителни пресуди целосно го препишуваат обвинителниот акт. Ако тргнеме од тоа дека генезата или развојот на обвинителниот акт е: целосно препишан од Кривичната пријава, која се преточи во барање за спроведување на истрага без никакви промени, за да стане истата содржина обвинителен акт, тогаш составувачот Ви е познат - органите на прогон. Зошто ОЈО не наоѓа за потребно само да пишува обвинителни акти или барем да ги сообрази со она што го гледа во истрага не ни е познато. Барем во делот на правната квалификација да се интервенирало.

Тотално неодржлива правна квалификација и тоа секој повисок суд кој ќе чита ќе го увиди. А уверувам дека во Македонија има судии кои знаат теорија, а и пракса имаат доволно, оваа теза на одбраната во целост да ја прифатат и имплементираат во идни пресуди по овој предмет. Еден ден некој ќе чита и ќе знае дека теоријата на правото и формата се есенцијални. Без нив не може да се оди понатаму.

За периодот на наводни кривично правни дејствија преземени од обвинетиот:

од 12.04.2011 до 06.06.2011 година

кое дејствие на извршување од која позиција т.е со кој статус го презел обвинетиот, дали го имал тој статус т.е двата статуса во текот на целиот период, или не останува нејасно од петитумот на актот.

Ова посебно што дејствијата на извршување кои му се ставаат на товар на обвинетиот се врзани за изборен процес т.е кампања во тек од чие времетраење зависи и правната квалификација.

И ваквата внатрешна контрадикција на самиот петитум на обвинителниот акт, иако навидум просто изгледа внесува целосна конфузија и пред се неможност одбраната да даде свој став бидејќи мора да нагаѓаме наместо да имаме прецизен петитум, и не сме во можност прецизно да се браниме. Овој недостаток и пред се правно формална фалинка на петитумот на актот ќе преставува непромостива препрека за Ценетиот Совет да донесе пресуда каде ќе мора да образложи:

што и со кој статус стори обвинетиот Љубе Бошковски во времето од обвинителниот акт.

Кон време на извршување на кривичното дело.

Иако барем овој дел Ви се чини дека е прецизно даден (бидејќи се бројки во прашање), ако го гледате овој дел на актот, во тој период поточно во прецизно дадените денови на извршување на кривично дело, или кривичните дела на кои се посочува во правната квалификација на делото, и секако врзано за секое поединечно дејствие на извршување, поединечно по ден, тврдиме дека;

1.Обвинетиот не го имал потребниот статус од петитумот на актот, уште помалку оној кој го бара законот, на 12.04.2011 година за да го изврши едно од делата на кои се посочува во актот(она од член 165-а)

2.Едно од кривичните дела воопшто не било предвидено како такво на денот на неговото божемно извршување 12.04.2011 година бидејќи измените на Законот со кое е прифатено стапиле на сила на ден 21.04.2011 година.

Битен фактор е КОГА ПОЧНУВА И КОГА ПРЕСТАНАЛА изборната кампања за вонредните парламентарни избори за 2011 година. За ова судот во доказите располага со прецизни податоци и видно е дека:

Настанот од 12.04.2011 година Е ПРЕД ОТПОЧНУВАЊЕ НА ИЗБОРНАТА КАМПАЊА.

Настанот од 06.06.2011 година Е ПО ЗАВРШУВАЊЕ НА изборната кампања.,

Ова го знае и заштитениот сведок.Така вели во својата изјава.

Така да наводно земените пари воопшто фактички неможат да се употребат за финасирање на кампања која завршила.

Кон местото на извршување на Кривичното дело.

Кон статусот на загрозениот сведок и средствата кој ги дал на обвинетиот.

Не е грешка што ставам еден под друг два аспекта или две прашања кои ги анализира одбраната, туку правам комбинација на овие два навидум неспоиви аспекти на самиот акт, но сметам дека најдов прикладен начин да ги поврзам и во нивната заемна поврзаност, а секако во контекст на одбраната на обвинетиот презентирам пред судот.

Кон прашањето за местото на извршување на кривичното дело како дел од петитумот на актот, кој поради примена на ПИМ мерките не би требало да е проблем за ОЈО, но е, поради тоа што Судот не ги изведе како доказ Посебните извештаи за примена на ПИМ мерките, за кои Јас лично инсистирав да се изведат како доказ , па според изведените докази местата на извршување се проблем да се докажат, што секако е предност на одбраната бидејќи судот не може во пресудата со сигурност да утврди кои се местата каде наводно се давани пари на обвинетиот Љубе Бошковски. Секако

загрозениот сведок на нашите прашања врзани за местата на извршување на кривичното дело не даде никаков одговор. Но тоа оди во прилог на обвинетиот.

Вака нема податок кој судот ќе го увери во она што го тврди во петитумот на акто ЈО.

Имено,

Овде секако имаме спор од аспект на тоа каде се случиле наводните трансакции на парите помеѓу обвинетиот и загрозениот сведок бидејќи на ниедна од снимките не може да се утврди каде е местото на настанот.

Кога го води записникот самиот суд во записникот при гледање на снимките како доказ за сите три снимки констаира,, СЕ ГЛЕДА ПРОСТОРИЈА,,.Никаде на записник судот не утврди што гледа и каде е таа просторија и дали е соодветна на петитумот на актот. А НИТУ ОБВИНИТЕЛОТ ИНСИСТРАШЕ ТОА ДА СЕ УТВРДИ. А на него е товарот на докажувањето според закон.

Во петитумот на актот стои:

„На 12.04.2011 година во куќата лоцирана во Скопје од загрозениот сведок примал....,,

Секако прифаќаме дека поради заштитата на идентитетот на загрозениот сведок не треба да стои адресата на куќата, ниту да има надворешна снимка од истата, но земајќи предвид дека според обвинителниот акт загрозениот

сведок е странец (барем треба да е за да воопшто има дело) се поставува прашање како од снимката ќе се утврди дека тоа е „куќа во Скопје,,.

Да не не е во странство. Бидејќи загрозењот сведок е странец. Или има престој во Р.Македонија што би дало појаснување и за неговите прецизни познавања на македонскиот јазик, што внесуваат недоверба кај одбраната дека истиот е странец.

Во овој дел истакнувам дека на пасеник за сослушување на загрозен сведок истиот не му беше предочено правото за употреба на јазик и нејасно е дали сведокот сам потврди дека го познава Македонскиот јазик доволно добро. Барем на записник.

Впрочем овој суд, а што веќе укажав, освен Претседателот на Советот, пратечкиот судија и судии поротници не знаат и не се уверија дека воопшто има таков сведок, ниту се уверија во неговиот идентитет. А Претседателот на Советот кој отиде да се увери во тој идентитет отиде сама, без записничар, па нејасно е кој го евидентира записот за утврдување на идентитетот на загрозењот сведок кој треба да е ковертиран. На нашиот приговор во овој дел беше целосно игнориран. Впрочем како и сите останати. Судот брзаше да ја заврши постапката..

Никој од нив освен на снимки, каде според законот е затемнет и невидлив, не го видел. И кога го сослушувавме снимката која ни се презентираше целосно беше замаглена, не можеше да се види просторијата каде е загрозењот сведок, дали е сам, ниту пак се виде фигура. Само екран во две бои сива и црна поделен со дјагонала. И толку.

Изведен е како доказ исказот на сведокот. Остана при истиот. Ама не е изведен како доказ записник за утврдување на негов идентитет од страна на истражен судија. Кој секако е ковертиран и не треба да биде достапен за нас, ама барем да го има под број и датум. Барем да знаеме дека истражниот судија се уверил дека загрозењот сведок е странец.

Ниту пак Претседателот на Советот кој без записничар отиде да ги спроведе тие дејствија на претресот кога се сослушуваше загрозењот сведок наведе на

записник дека постои записник за такво дејствие кој ќе биде ковертиран. А тоа е должност на Претседателот на Советот.

Вака нема доказ и суштествена повреда е тоа што Судечкиот совет и пред се претседателот на Советот не знаат и не можат да кажат од каде знаат, а уште помалку во пресуда да напишат дали или не е утврдено со доказ макар само и за нив достапен како што предвидува законот - ДЕКА ЗАГРОЗЕНИОТ СВЕДОК Е СТРАНЕЦ.

Во овој дел врзано за,, куката во Скопје ,,каде во прв наврат како што се тврди во извештајот за примена на ПИМ,(ова го утврдив при увид а го има во изведените докази, и е многу битно за одбраната):

Формулацијата која ја користат и ОЈО во своето барање, и судијата кој ја издава наредбата- „ВО ПРВ НАВРАТ,,а како што се тврди во самото барање на ОЈО и одлуката т.е образложението на Наредбата на истражниот судија од 12.04.2011година (иако прво наредбата била усна бидејќи немале време) целосно го потврдува нашето тврдење дека загрозениот сведок е агент провокатор и соработува со службите од пред издавање на првата наредба за примена на ПИМ мерки и фактот и прашањата кои се наметнуваат каде единствен одговор е дека загрозениот сведок е соработник и агент провокатор.

Имено,

Од каде органите на прогонот и ОЈО кој барал примена на ПИМ мерка знаеле дека ВО ПРВ НАВРАТ ќе се даваат пари на обвинетиот од загрозениот сведок? Кој им кажал? Можеле да им кажат само загрозениот сведок и обвинетиот. Обвинетиот не е. Кој останува?

Ова пред се земајќи предвид дека НЕМА ДРУГА ПИМ мерка и органите на прогонот пред сите парламентарни комисии тврдат дека НЕМАЛО ПРИСЛУШКУВАЊЕ НА ТЕЛЕФОНИТЕ НА ОБВИНЕТИОТ, дека нема ниту наредба во доказите за такво нешто. Ниту пак е изведен таков доказ.

Посебно бode во очи одговорот на загрозеиот сведок дека пред овој настан воопшто немало договор за средба. Се сретнале случајно????

Кој им кажал за се? Кој им помогнал??? (зошто без помош од агент провокатор и соработник не е можна примената на ПИМ во тој случај и тој ден).

И друго прашање земајќи го тајмингот кој самиот ОЈО и истражниот судија во наредбата го даваат од аспект кога е барана, кога усно е одобрена ПИМ мерката и кога успеале за неполни 45 минути пред ПРВИОТ НАВРАТ да:

-Стигнат од МВР до куќата каде бил настанот? Кој им отворил?

На прашања врзани за куќата во Скопје каде е правиот наврат на давање на пари сведокот одби да одговори иако праќањата воопшто не беа врзани за неговиот идентите.

Ова дотолку повеќе што Судот ја знае адресата, јас не смеам да ја кажам, но ја читав во доказите бидејќи не беше избришана освен на едно место и проверив на карта на Град Скопје колку далеку е и колку време треба да се стигне од МВР до таа адреса. Патем адресата на сите докази каде е содржана е различно напишана и се разликува онаа од барањето за определување на ПИМ мерки доставено од обвинителството, со онаа во самата иницијална Наредба за определувањена ПИМ.

Ако усната наредба е издадена во 15.45 како што тврди ОЈО, а знаеме дека во 17 часот е настанот, кога толку брзо се поставени видео и аудио уреди за снимање во куќа која имаат дозвола да влезат, или да ја обијат согласно наредбата. Нема во посебниот извештај дел кој кажува како влегле во таа куќа. Немало никој и ја обиле?. И сето тоа за нецели 30 минути???!!!.

Во овој дел морам да нагласам дека на сите снимки кои ги гледавме како доказ, позицијата наспроти камерата која ја зазема загрозењето сведок, местото кое тој во сите три наврата му го посочува на обвинетиот да седне, говорат дека тој знае каде е камерата и знае дека во тој момент се снима. Тој не одговори на прашањето дали му е познато дека се снима. И секогаш тој доаѓа прв на средбата. На мое прашање не ми одговори во оваа позиција. Но тоа се гледа на снимките.

Начинот на кој ги води разговорите и повторува речениците и изнудува одговори на одредени прашања од обвинетиот говорат во прилог на нашето тврдење од погоре. Знаел и соработувал и бил агент провокатор од почеток.

Сите овие неспорни факти даваат друга димензија на случајот, на законитоста односно на ЦЕЛОСНА НЕЗКОНИТОСТ во постапката на примена на ПИМ И на обезбедување на докази со ПИМ и воопшто нивна погодност да бидат изведени како доказ според теоријата на fruits of the poison tree каде од незаконито спроведени мерки, со користење на агент провокатор, доказите обезбедени на тој начин НЕ СМЕАТ да се користат, а уште помалку да бидат темел на пресуда што во нашиот случај судот целосно го игнорира, кршејќи го законот на штета на правата на обвинетиот утврдени со закон и меѓународни конвенции и договори.

Ова судот пробува да го сокрие зад селективниот пристап кон изведување на доказите (не дозволува да се изведат сите достапни и доставени докази) и пред се што не сакаше да обезбеди загрозениот сведок да биде распрашан. А тоа Обвинителот го бара уште со самиот обвинителен акт.

За волја на вистината барав во одредбите за загрозен сведок дали истиот може да не биде обезбеден и да се чита неговиот исказ. Нема таква одредба. Само посоки и правила КАКО ДА СЕ СОСЛУША.

Најверојатно тоа го увиде и Самиот Совет и реотвори претрес и го врати процесот во фаза на доказна постапка, и тоа бидејќи ОЈО добил писмо во кое бил известен дека службите можат да го обезбедат сведокот. Демек дотогаш не можеа.

На ова му претходеше едно сосем игнорантско однесување на судот кон ова прашање кое не смее да остане незабележано од одбраната.

Видно е дека и од времето кога го закажува терминот за судење судечкиот Совет не сакаше и знаеше дека нема да го обезбеди загрозениот сведок. Досегашната пракса на судот во Скопје токму заради заштита на идентитетот на загрозените сведоци секогаш ги испитуваше истите ВОН РАБОТНО ВРЕМЕ. Но не и овој Совет. Видете само кога се закажани претресите. Сите до еден наутро. Оние кога се тврдеше дека е повикан загрозениот сведок. Не И последниот кога увиде судот дека прави апсолутна повреда на правата на обвинетиот па проба макар со сослушување на загрозениот сведок тоа да го исправи. Друго прашање е што не ни дозволи 90% од поставените прашања да бидат одговорени од сведокот. Во овој дел повеќе ќе се осврне колегата Драган Гоцо во неговиот завршен збор.

Второто место на извршување според актот е „угостителски објект Стара Куќа во Скопје лоциран на ул.Пајко Маало бр.14,,.

Иако тука не било спорно и според ПИМ мерките т.е наредбата за истите требало да биде утврдена со надворешна снимка на објектот и пред се документирано влегувањето на обвинетиот во тој објект НЕМА СНИМКА од која со сигурност би се утврдило дека тоа е токму тој објект и токму на таа адреса. Оние што одат по кафеани можеби ќе го препознаат објектот по ентериерот. Мене не ми е познат. И не го препознавам. И на записник стои само „просторија,,а не и објект со адреса и име.

Третото место на извршување е „Угостителски објект Воденца во Скопје,,.Напоменувам дека стои Воденца, и така стои и во образложението на актот (кој за жал нема нумирирани страни), па со броење утврдив дека е на стр.4 и тоа 17 ред одозгора.

Бидејќи таков објект со име Воденца не ми е познат барам судот да го лоцира бидејќи за истиот во актот нема адреса каде е (небаре локалот има статус на загрозен сведок) па така нејасно е каде е овој објект освен дека е во Скопје.

Најверојатно е, но и пред се неверојатно е ваков пропуст во петитум на обвинителен акт, дали е техничка грешка во името, и зошто заборавиле адресата да ја напишат, не е проблем на одбраната , но преставува проблем со вака дадени податоци од петитум на акт, кои се повторуваат во образложението на актот да се напише во пресуда каде обвинетиот го сторил делото. А да не се повреди идентитетот на петитумот на актот со пресудата. Во овој дел судот не може да му помогне на ОЈО.

Ќе кажете, па сите во Р.Македонија знаат каде е уапсен обвинетиот на денот после избори 06.06.2011 година.

Јас не знам, не бев таму, не гледав ТВ тие денови, но најбитно за мене како адвокат, и согласно моето барање да се почитуваат законите, а и за судот, а пред се за обвинетиот е дека низ доказите изведени на главен претрес не се уверив каде е тоа поточно каде се дадени парите на ден 06.06.2011 година. Во кој објект,на која улица,во Скопје???

Напоменувам на одредбата која е облигаторна за судот при донесување на пресуда дека:

Судот ја базира пресудата само и само на доказите изведени на Главниот претрес. (Телевизиските снимки и фотографии на пишани медиуми од апсењето на Бошковски не се дел од доказниот материјал, ниту пак овој суд т.е Совет беше на лице место да се увери каде е тој објект и како се вика).

И при неспорна ситуација:

Ако нема снимка на овој објект од надворешна страна (а треба да има)

Ако нема снимка како обвинетиот влегува во објектот (а треба да има)

Ако нема точна адреса во петитумот на актот на овој објект (а треба да има)

Ако името на објектот е ВОДЕНЦА (а таков нема во Скопје)

Се прашувам како во пресудата ќе утврдите дека има објект кој се вика Воденца, на која улица е и дали во критичното време од актот обвинетиот бил во тој објект.

Цело време треба да му веруваме на загрозениот (од кого ли е загрозен кога вели дека обвинетиот е негов пријател и денес, и го гушка и бакнува на сите снимки останува нејасно), сведок кој и не кажува во тој дел многу во неговиот исказ во истрага. На наши директни прашање при неговиот распит во овој дел не даде одговор, а дел судот не ги дозволи. А ние сакавме да му помогнеме на судот да дојде до виситината. А толку многу нејаснотии. И за судот ,и за ОЈО, а секако за одбраната.

Ако сведокот одговореше на овие прашања , ќе беше расчистена оваа дилема т.е неспорно дека ќе се утврдеше каде биле дејствијата. И за тоа инсистиравме да одговори меѓу другото.

Кон претходните обиди на судот да го обезбеди загрозениот сведок не можам како бранител да не дадам свој коментар бидејќи тоа ја пополнува целата слика за овој процес против обвинетиот Љубе Бошковски.

Во неговата изјава пред органите на прогонот, загрозениот сведок, кога бара таков статус има ветување дека ќе соработува со органите на прогонот и судот, дека ќе даде своја изјава. Но ете недостапен бил на адреса во Р.Македонија. А е странец. Ама во странство не е побаран. И впрочем немаше судот ниту време (само два работни дена од 22.10 И 23.10 2011 година според записникот од 20.10.2011 година стр.7) откако го бараше и утврди дека е недостапен. Таква брзина за недостапност нема ниту во мал град каде се две улици па не треба многу да го бараш обвинетиот или сведокот. Ама ете загрозениот иако странец не бил во Р.Македонија и не знаеле кога ќе дојде. И затоа **„СЕ ЧИТА ИЗЈАВАТА НА ЗАГРОЗЕНИОТ СВЕДОК..Овој дел од аспект на НАЈГРУБО КРШЕЊЕ НА ПРАВАТА НА ОБВИНЕТИОТ НА ОДБРАНА** веќе го елаборирав на записник на 20.10.2011 и на 25.10.2011.нема да се повторувам. Впрочем по мојата елаборација и обвинителот(20.10.2011 стр.6) побара да се сослуша загрозениот сведок. Ама судот не сакаше да го сослуша. Но се предомисли.

Судот еден и единствен пат се обиде да го обезбеди загрозениот сведок бидејќи видно од записниците за Главен претрес само на записник од 20.10.2011 година стои „Да се повика загрозениот сведок 3-1 преку МВР Биро за јавна безбедност ЦСОСК Одделение за заштита на сведоци. И само еднаш доби писмо за негова наводна недостапност.

Во ниеден друг записник нема такво нешто. И тоа со закажан претходен претрес за два работни ден. И да го најдеа нема време да прими покана и да биде известен барем 7 работни дена пред судењето. Судот не створи услови ниту се обиде според закон да го повика загрозениот сведок. Само доби едно алиби писмо од оние кои треба да го штитат и обезбедат загрозениот сведок. И толку.

Молам целосно да ги имате предвид моите забелешки на ваквата одлука на судот дадени на записник од 20.10.2011 И 25.10.2011 година. Не би се повторувал.

А судот не уверуваше дека му се брза затоа што внимава на здравјето на обвинетиот бил во притвор, и со тоа што ние како одбрана сме инсистирале да се сослуша загрозениот сведок сме оделе во правец да нашиот клиент биде што подолго во притвор. Ами куќен притвор кој го баравме десет пати. И сега треба ние како бранители да се согласиме правото на одбрана да биде целосно згазено поради несослушување неспоредно на загрозениот сведок, оти обвинетиот ни бил во притвор.

Малку лицемерно зарем не?

Ова дотолку повеќе што и одбраната и обвинетиот, дадовме изјава дека обвинетиот прифаќа да биде во притвор се додека не се сослуша загрозениот сведок колку и да трае тоа.

Откако го увиете грубото кршење на правата на обвинетиот судот најде за сходно да го обезбеди заштитениот сведок. Но И ова дејствие на судот во кое му помогна ОЈО не е согласно одредбите на ЗКП. Кој тоа го извести ОЈО дека загрозениот сведок е достапен кога такво барање немаше И доказната постапка беше завршена. Има решение на записник за тоа. И не е отповикано

решението дека се чита изјавата на згрозениот сведок (која веќе еднаш беше отповикувано). Многу нејасноти и би рекол повреди на ЗКП за да се скрпи колку толку постапката да биде во некаква сообразност со ЗКП. А му укажувавме на судот во сите наши приговори дека не може да ја заврши постапката без да го сослуша загрозениот сведок .Макар и на алиби сослушување како што беше на 15.11.2011 година. Без да се дозволат 90% од прашањата на одбраната.

Ве молам видете го пасус 2 стр.6 од записник од 20.10.2011 година каде обвинетиот наведува свое мислење по ова прашање. Но судот има свој агенда и тајминг да донесе пресуда. Не се битни човековите и пред се законските права на обвинетиот, не се битни одредбите на кривичната постапка на кои укажувавме дека се кршат и повредуваат.

1.Колку пари (и дали тоа се воопшто евра или денари зел обвинетиот Љубе Бошковски на 12.04.2011 година)

Напоменувам дека во овој дел нема вештачење ниту пак обвинетиот на снимките или пак загрозениот сведок ги брои парите .

Во овој дел ќе помогнеш на судот, а и на ОЈО тврдењето на еден од овластените лица кои го воделе случајот и примената на ПИМ мерките дадено во посебниот извештај број 22.1-44492 од 27.05.2011 (кој е во списите) дека се работи за 10.000 ЕВРА кои се обезбедени од службите,кои се технички обработени (по број сликани од овластените лица со спецификација на сериски броеви, но ни овој доказ не е изведен, а јас како бранител го имав при увидот и го препишав на рака и го цитирав на записник, но со тој доказ и те како ќе се утврдеше дека загрозениот сведок не е загрозен и

немал таков статус:на 12.04.2001,

немал таков статус на 28.05.2011 година, и

немал таков стаус на 06.06.2011 година

барем не во времето кога на 06.06.2011 година ги давал парите на обвинетиот(таков добил во касните вечерни часови поточно во 23.15 на 06.06.2011 година) но за тоа повеќе во делот каде зборува за статусот на загрозениот сведок. Овде само напомена дека, за да се сокрие дека загрозениот сведок е агент провокатор и соработува со органите на прогонот од почеток пред 12.04.2011 година судот нема доказ дека во првиот наврат се дадени точно 10.000 ЕВРА.

Едноставно пак му веруваме на збор на загрозениот сведок. Тој тврди дека се негови на мое директно прашање. Како ги внел во Р.Македонија, оти нели е странец, е друго прашање. Но без одговор.

И во вториот наврат за дејствијата од 28.05.2011 година нема доказ дека се работи за точно 20.000 ЕВРА. Да не се 19.900 ЕВРА. Со една стотка мислам дека го платил ручекот. Нема доказ, нема вештачење, пак само изјава на загрозен сведок кој за овие пари не тври дека се негови,,туку го користи правото да не одговори на ова прашање,,Земајки предвид дека е странец според ОЈО, КАКО ГИ ВНЕЛ 20.000 ЕВРА во Р.Македонија. Ама нели ќе се изложи на кривичен прогон во тој случај бидејќи за сите останати е неможно легално да внесиш 20.000 ЕВРА во РМ. Или ги внел на два пати по 10.000 ЕВРА што е легално. Но малку потешко е со 100.000 ЕВРА за кој ОЈО тврди дека се негови.Но тој за тоа не одговори на мое директно прашање.

Треба да одите десет пати преку граница, и претходните 3 пати за 30.000(10.000 и 20.000) вкупно 13 премини на граница со по 10.000 ЕВРА колку е дозволено во цѐп. Сведокот за нецели два месеца посочени во актот 13 пати минувал граница бидејќи е странец за да ги внесе парите во Р.Македонија легално според закон. Сведокот не одговори колку бил надвор од Македонија, а колку во Македонија, само кажа на мое прашање дека не бил константно во Р.Македонија за периодот опфатен во актот.

Што е многу многу е. Навистина се намачил. За да му помогне на својот пријател како што самиот вели поточно. Но на 15.11.2011 година кога има статус на загрозен сведок го смета обвинетиот Љубе Бошковски ЗА СВОЈ ПРИЈАТЕЛ..

Се прашувам,а и судот го прашувам:

Како е можно 100.000 ЕВРА да ги внесете во Р.Македонија, а да се легални. Лесно. Ќе ви ги дадат органите на прогон.

Така стои во Посебниот извештај кој ги прати ПИМ мерките.

Впрочем и ДНК на ластичињата со кои се врзани пачките во вештиот наод покажуваат траги т.е ДНК Профил на две непознати женски лица. Кои се тие? Загрозени сведоци 3-2 И 3-3.

И најбитно од се сериските броеви кој се последователни еден на друг и во серии. Такви серии еден по друг поседуваат само Народните (Централните) банки. Ниедна деловна банка нема такви серии последователни една на

друга. Ниедна. Веројатноста на 100.000 ЕВРА да бидат во серија и да ги има како негови лични било кој граѓанин на било која држава, а да не се земени од централната банка се еднакви на 1:1.000000000000. . . , не знам колку нули уште. Но ниеден граѓанин не може и не смее да влече пари од централната банка. Таа не е деловна банка, Деловна е само кон Владата и органите на истата. Како МВР на пример. Кој согласно Буџет на РМ може да користи такви средства од НБ на РМ.

Разговарав со луѓе од банкарскиот сектор. Според нив сум во право. Само централна банка има такви последователни серии на банкноти. Никој друг. Молам судот овде да суптилно го анализира вештиот наод каде се дадени сериските броеви на банкнотите кои загрозуениот сведок му ги дава на обвинетиот на ден 06.06.2011 година и да се увери дека се работи за серии кои следат една друга и дека се работи за последователни редоследни броеви на банкнотите. Веќе кажав кој може да ги пушти во промет.

И во овој дел е поткрепено нашето тврдење дека загрозуениот сведок е агент провокатор и дека цело време соработува со органите на прогонот од 12.04.2011 година. И дека тие му ги дале парите како што И стои во еден од Посебните извештаи на МВР.

Кон бланкетните норми од петитумот на актот.

Кон можноста за примена на КЗ (член 165-а во време на извршување на делото 12.04.2011 година).

Анализата на петитумот на обвинителниот акт од аспект на неговата неподобност за да врз основа на истиот се базира осудителна пресуда не води до бланкетните норми кои заради несамостојноста на кривичните дела кои со

актот му се ставаат на товар на обвинетиот, обвинителот ги посочува на стр.1 од актот, но при тоа веднаш истакнувам сосема неоснован и правно неподобен и несоодветен е изборот на бланкетните норми на кои се повикува, а без кои самите дела не биле „покриени“, од аспект на наводна противправност на дејствијата на обвинетиот или

што спротивно и на кој закон направил обвинетиот за да одговара кривично

Имено,

На обвинетиот му се става на товар дека сторил кривично дело - Злоупотреба на службената положба и овластување по чл.353 ст.4 в.в.ст.3, и ст.1 на КЗ на РМ, а за што законодавецот бара сторителот на ваквото кривично дело истото да го стори со смисленост и тоа со директна умисла за да прибави за себе или друг корист или на некого да му нанесе штета.

Посебно правно формално прашање или аспект на вака формулираното обвинение е аспектот на несамостојноста на кривичното дело кое му се става на товар на обвинетиот, како правно теоретска и практична облигација на ОЈО наводната злоупотреба т.е дејствието на злоупотреба во актот, посочено како искористување на службена положба да се „покрие“, со бланкетна норма од законски или подзаконски акт т.е. правен пропис или леџ специјалис од одредена правна регулативе која го покрива работењето на обвинетиот како одговорно лице кај правното лице.

Во конкретниот случај ако суптилно го анализирате обвинителниот акт и завршниот збор ќе сретнете посочување на повеќе прописи (одредби) од Закон и тоа:

1.член 20 алинеа 1 од Законот за финансирање на политички партии

2.и член 83 ст.1 алинеа 5 од Изборниот законик

Според кои изборната кампања (во друг случај политичка партија) НЕ МОЖЕ (А НЕ СТОИ ДЕКА НЕ СМЕЕ) ДА СЕ ФИНАСИРА од СТРАНСКИ ЛИЦА (физички или правни не стои) кои упатуваат на наводно правно покривање на оваа правна празнина на обвинителниот акт (кои се само декор во тој правец), но она што е напишано и е заклучок од обвинителниот акт и завршниот збор е дека земајќи предвид дека обвинетиот е обвинет за уште едно кривично дело Злоупотреба на средствата за финансирање на изборна кампања по член 165-а од КЗ произлегува дека заради самиот назив на законите на кои се повикува ОЈО како бланкенти норми-

Изборен Законик и Закон за финансирање на политички партии

Јасно произлегува дека ОВИЕ БЛАНКЕТНИ НОРМИ И ТОА:

член 20 алинеа 1 од Законот за финансирање на политички партии

и член 83 ст.1 алинеа 5 од Изборниот законик

не можат и не смеат да се однесуваат т.е да го покриваат членот 353 од КЗ.

Значи и во овој дел се потврдува нашата анализа дека и правно технички или правно формално како сакате Обвинителниот акт не е соодветно правно поставен да докаже наводно дејствие на извршување, а судот е врзан за истиот од аспект на дејствието на извршување кое му се става на товар на

обвинетиот така да во овој дел одбраната смета дека судот нема докази, а уште помалку посоки дека има било каква противправност или незаконитост во постапувањето на обвинетиот од аспект на обвинението по членот 353 од КЗ.

Посебно внимание бараат во овој дел на петитумот прашањата за :

1. Статусот на обвинетиот како службено лице

2. Штетата или користа кое го заборава ОЈО да ја наведе во петитумот, како би можел да постои квалификативот (штета или корист) и потешкиот облик од ставот 4 в.в ст.3 и ст.1 на членот 353 од КЗ.

Уште еден неверојатен пропуст на обвинителството во обвинителниот акт.

Не стои дека делото го сторил како службено лице или барем посока дека тој статус го има како Претседател на партија или како фактички органиатор на изборна кампања. Кое од овие две беше и дилема која Ви ја поставив на почетокот на мојот завршен збор.

Што и да избере, а не избрал, ниту појаснил на судот ОЈО во актот, за едно кривично дело ќе биде пократок актот.

Делото од членот 353 постои ако и само ако сторителот остварил за себе или друг материјална корист или некому му нанел штета во износ кој е квалификатив за ст.3-Ако сторителот на делото од ст.1 на чл.353 од КЗ прибави значителна имотна корист или нанесе значителна штета.

Повеќе пати со неверување го читав актот во петитумот и целиот ако сакате и никаде не стои дека:

Обвинетиот нанел штета на друг

Дека обвинетиот остварил корист за себе или друг.

Воопшто зборот штета или корист ги нема во петитумот н актот.

Она што е наведено во завршната реченица на петитумот се однесува на другото кривично дело за кое зборува Обвинителот од член 165-а на КЗ. Не и за членот 353 од КЗ.

Нема ниту крајна сума во ЕВРА иако поединечно се дадени износите па не се знае од каде сумата 7.969.000 денари како противвредност на која сума во евра се ?

Уште еден недозволен пропуст.

Она што е битно е дека нема бланкетни норми кои би го покриле членот 353 од КЗ и останува гол, без елемент на противправност од друг закон или пропис и нема посочена корист или штета на друг. Барем не во актот?

Затоа со се преходно врзано за овој член од КЗ 353 од КЗ- нема можност правно формалано обвинетиот да биде огласен за виновен за ова кривично дело кое му се става на товар.

Иако прифатив погоре дека бланкетните норми посочени во петитумот член 20 алинеа 1 од Законот за финансирање на политички партии и член 83 ст.1 алине 5 од Изборниот законик

можат да се однесуваат како покривка на противправноста во наводното дејствување на обвинетиот во врска со посочената инкриминација од член 165-а на КЗ НЕ ПРИФАЌАМ дека истите се соодветни и доволни и по овој член обвинетиот да биде осуден.

Самото читање без никаква анализа на овие две посочени норми Ви укажува на една работа:

Сосема идентичен текст од аспект на недозволеност на финансирање, во двете посочени бланкетни норми но се една БИТНА разлика;

членот 20 од Законот за финансирање на политички партии се однесува за ФИНАСИРАЊЕ НА ПОЛИТИЧКА ПАРТИЈА ВООПШТО, А НЕ ЗА ВРЕМЕ НА ИЛИ ПО ИЗБОРНА КАМПАЊА ЗНАЧИ ВООПШТО,

А ВИСТИНА Е ДЕКА ЧЛЕНОТ 83 ОД Изборниот законик се однесува за Финансирање на ИЗБОРНА КАМПАЊА .

Па сметам дека е недозволиво воопшто примената т.е повикувањето на членот 20 од Законот за финансирање на политички партии бидејќи самиот ОЈО во актот се определил за тоа дека обвинетиот направил кривично дело „Злоупотреба на средства за финансирање на ИЗБОРНА КАМПАЊА, Не и политичка партија..

Така е и именувана акцијата и процесот „КАМПАЊА“.

Значи самиот со својата правна квалификација го елиминира овој член како бланкетна норма.

Само да кажам и тоа дека за овој член во Законот за финасирање на политички партии не е предвидена ниту прекршочна одговорност.

Само како декор е ставен чл.20 од ЗФПП . И ништо повеќе. И не смее да биде основ да на него се повикувате во судска пресуда.

Во однос на

член 83 ст.1 алинеа 5 од Изборниот законик.

Би истакнале дека како бланкетна норма од Изборен законик како лекс специјалис од областа на изборите и те како е од закон кој е подобен да биде повикан во ваков случај. Но дали е соодветна на обвинението т.е дали може да го покрие???

Прво правило е да се прочита целиот закон на кој се повикувате да црпите бланкетна норма, за да воопшто од аспект на негова целесообразност и внатрешна правна структура видите што е тоа т.е која норма е соодветна да се користи доколку ја вадите од закон за да Ви преставува поткрепа на обвинителен акт.

Изборниот законик како целосен кодекс во сферата на изборите има свој дел т.е ГЛАВА XIV КАЗНИ И ПРЕКРШОЧНИ ОДРЕДБИ.

И во таа глава од ИЗ стои:

членот 178 од овој закон сосема децидно предвидел ЗА КОИ КРИВИЧНИ дела СТОРИТЕЛ ЌЕ СЕ КАЗНИ СОГЛАСНО КЗ.

Тука не е предвидено дело кое е врзано за членот 83 од Изборниот законик.

Напротив за повреда на одредбите утврдени во членот 83 од Изборниот законик во овој закон е предвидена:

ПРЕКРШОЧНА ОДОГОВОРНОСТ.

Така децидно стои во членот 189 ст.1,2 и 3 од Изборниот законик.

И тоа:

Ст.1 се однесува за ОРГАНИЗАТОР НА ИЗБОРНА КАМПАЊА.

Ст.2 за самата Политичка партија и

Ст.3 за Одговорно лице на политичката партија .

Сосема прецизен закон. Без пропуст. Но сосема во корист на обвинетиот.

Значи и според оваа бланкетна норма не може да се даде поткрепа на обвинението.

Значи НЕМА СООДВЕТНА БЛАНКЕТНА НОРМА која ја обезбедува наводната противправност во поведението на обвинетиот, а врзано за делата кои му се ставаат на товар.

Тоа и го тврдев на почетокот.

Правно формалните мани т.е. недозволените пропусти по закон го прават овој акт неподобен да на него се заснова осудителна пресуда.

При таква состојба, ценејќи ги сите изведени докази сметаме дека овој суд нема да има тешка задача да ги оцени истите и дека ќе има доблес да донесе пресуда, со која обвинетиот ќе го ослободи од обвинение поради немање докази дека ги сторил кривичните дела кое му се ставаат на товар со ова обвинение.